

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางด้านภาษาและการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลการวิจัยตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. ขอบเขตของการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. วิธีการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สรุปผลการวิจัย
8. อภิปรายผล
9. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาของเด็กปฐมวัยก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยการจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางด้านภาษาและการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย
2. เพื่อศึกษาการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย ระหว่างการจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางด้านภาษา และการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ความสามารถทางด้านภาษาของเด็กปฐมวัยหลังเรียนด้วยการจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทาน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สูงกว่าก่อนเรียน
2. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานมีการกล้าแสดงออกในระดับมากขึ้นไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากร เป็นเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดศรีสวาท บ้านคำไฮ ตำบลหาดแพง อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม สังกัดเทศบาลตำบลหาดแพง ปีการศึกษา 2559 ห้องเรียน 3 ห้อง จำนวน 45 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กปฐมวัยอายุ 4-5 ปี ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดศรีสวาท บ้านคำไฮ ตำบลหาดแพง อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม สังกัดเทศบาลตำบลหาดแพง ปีการศึกษา 2559 ซึ่งได้มาจากการเลือกเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 20 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางด้านภาษา และการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดศรีสวาท บ้านคำไฮ ตำบลหาดแพง อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม สังกัดเทศบาลตำบลหาดแพง เป็นเนื้อหาในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 โดยแบ่งการจัดประสบการณ์ เป็น 10 หน่วย ดังนี้ 1) เรื่อง แสนสบาย กินดีมีสุข 2) เรื่อง หนูจำหนูทำได้ 3) เรื่อง บ้านสุขสันต์ 4) เรื่อง สายใยชุมชน 5) เรื่อง วัน-คืนขึ้นอุรา 6) เรื่อง นานาสัตว์โลก 7) เรื่อง ชาวดีมีประโยชน์ 8) เรื่อง ขยันเหลือเจ้ามดน้อย 9) เรื่อง อร่อยผักผลไม้ 10) เรื่อง คมนาคม

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติ ประกอบการเล่นนิทาน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ความสามารถด้านภาษา

3.2.2 พฤติกรรมการกล้าแสดงออก

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ใช้เวลา 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที รวมทั้งสิ้น 30 ครั้ง โดยการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทาน 1 เรื่อง จะใช้เวลา 1 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 17 ตุลาคม-23 ธันวาคม 2559

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แผนการจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติประกอบการเล่นนิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางด้านภาษาและการกล้าแสดงออก ของเด็กปฐมวัย จำนวน 30 แผน

2. นิทานที่ใช้ประกอบการแสดงบทบาทสมมติเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางด้านภาษาและการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย จำนวน 10 เรื่อง

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในด้านภาษา เป็นแบบข้อคำถามที่เป็นรูปภาพเสมือนจริง รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ

4. แบบประเมินพฤติกรรมการกล้าแสดงออก ที่เรียนด้วยการจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติประกอบการเล่นนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางด้านภาษาและการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งมี 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย จำนวน 10 ข้อ

วิธีการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กปฐมวัยอายุระหว่าง 4-5 ปีที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดศรีสวาท บ้านคำไฮ ตำบลหาดแพง อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม สังกัดเทศบาลตำบลหาดแพง จำนวน 20 คน โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือ เสนอต่อหัวหน้าสถานศึกษา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดศรีสวาท บ้านคำไฮ ตำบลหาดแพง อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม สังกัดเทศบาลตำบลหาดแพง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือ

2. นำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เสนอต่อหัวหน้าสถานศึกษาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ดำเนินการทดลอง โดยใช้แผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design ซึ่งทำการทดลองในระหว่างวันที่ 17 ตุลาคม-23 ธันวาคม 2559 ด้วยตนเอง ใช้เวลาสอน 15 ชั่วโมง ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ให้เด็กปฐมวัยทำแล้วบันทึกคะแนนเก็บไว้เปรียบเทียบกับคะแนนสอบหลังเรียน (Post-test)

3.2 ครูชี้แจงและอธิบายวิธีการจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติ ประกอบการเล่นิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางด้านภาษาและการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย ให้เด็กเข้าใจ

3.3 ครูสอนตามแผนการจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติ ประกอบการเล่นิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางด้านภาษาและการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย

3.4 เด็กร่วมกิจกรรมเสริมประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติ ประกอบการเล่นิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางด้านภาษาและการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยตามลำดับ

3.5 ครูสังเกตพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของเด็ก ขณะปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนและจดบันทึกจากการสังเกต

3.6 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านภาษา การฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ฉบับเดิมที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

3.7 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางด้านภาษาและการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถทางด้านภาษาของเด็กปฐมวัย ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางด้านภาษาและการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย โดยการใช้การทดสอบค่า (t) แบบสองกลุ่มไม่อิสระกัน (t-test แบบ Dependent Samples)

2. วิเคราะห์ผลการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย ที่เรียนด้วยการจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางด้านภาษาและการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย เป็นการหาคะแนนเฉลี่ยแล้วเทียบกับเกณฑ์ โดยใช้สูตรคะแนนเฉลี่ย (Mean, \bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, S.D.)

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถทางด้านภาษาของเด็กปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.25 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 17.00 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.27 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน จากการจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางด้านภาษาและการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย พบว่าความสามารถทางด้านภาษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยที่เรียนด้วยการจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางด้านภาษาและการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.77 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.43 อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางด้านภาษาและการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดศรีสว่าง บ้านคำไฮ ตำบลหาดแพง อำเภอศรีสงคราม จังหวัด นครพนม สังกัดเทศบาลตำบลหาดแพง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 20 คน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความสามารถทางด้านภาษาของเด็กปฐมวัย ที่เรียนด้วยการจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางด้านภาษาและการกล้าแสดงออก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางด้านภาษาและการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย ทำให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถในด้านภาษาสูงขึ้นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทพร ศักดิ์เทวินทร์ (2545, หน้า 89) ได้ศึกษาการสอน ฟัง-พูด ภาษาอังกฤษโดยใช้หนังสือภาพประกอบนิทาน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความรู้ด้านทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้น หลังเรียนด้วยหนังสือภาพประกอบนิทานคิดเป็นร้อยละ 87 และมีความคงทนในการเรียนรู้ด้านทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษหลังการใช้หนังสือภาพประกอบนิทานผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 90.43 อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สอนอง สุทธาอามาตย์ (2545, หน้า 49) ที่ได้วิจัยเรื่อง ความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยการประกอบอาหาร ผลการศึกษาพบว่า 1) มีความสามารถด้านการฟัง จำแนกเสียงและการเข้าใจความหมายของคำค่าเฉลี่ยคะแนนมีค่าสูงขึ้น 2) มีความสามารถด้านการพูด คือ การบอกชื่อสิ่งของและการเล่าเรื่อง ค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้น และ 3) ความสามารถทางด้านภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ มีพัฒนาการทั้งทางภาษาด้านการฟังและการพูดสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัย

ของ อรัญญา เพิ่มพิรพัฒน์ (2548, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาความสามารถทางด้านภาษาของเด็กปฐมวัยที่ใช้นิทานพื้นบ้านเป็นสื่อเสริมประสบการณ์ ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน โดยค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษา ด้านการพูด โดยภาพรวมหลังการจัดประสบการณ์ ที่มีค่าเท่ากับ 8.12 และ 0.77 ตามลำดับ และสอดคล้องกับ อนงค์ หมิ่นสา (2553, หน้า 77) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานที่มีผลต่อพฤติกรรมการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่า 1) ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทานพื้นบ้านอีสานประกอบภาพของเด็กปฐมวัย มีค่าเท่ากับ 0.76 หรือคิดเป็นร้อยละ 76 ซึ่งแสดงหนังสือนิทานพื้นบ้านอีสานประกอบภาพของเด็กปฐมวัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมการฟังและการพูดดีขึ้นจากก่อนการจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 76 เด็ก และ 2) ปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์จากการเรียนหนังสือนิทานพื้นบ้านอีสานแล้วมีพฤติกรรมการฟังและการพูดหลังจากการจัดกิจกรรม สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับ Harvey (2002, p. 1252-A) ที่ได้ทำการศึกษาเชิงผลกระทบของการใช้หนังสือนิทานที่บันทึกเสียงไว้ ที่มีต่อการรู้และแสดงออก เสียงคำศัพท์เพิ่มขึ้น และที่แสดงออกอย่างมีนัยสำคัญ เด็กที่ทำคะแนนได้ดีที่สุดในระหว่างการทดสอบก่อนเรียน ครั้งแรกมีประสบการณ์ที่ได้ประโยชน์มากที่สุดหลังการทดลอง ถึงแม้ว่าความถี่ที่กลุ่มทดลองได้ฟังหนังสือบันทึกเสียง จะมีความสัมพันธ์กับจำนวนคำศัพท์ที่รับรู้เพิ่มขึ้น แต่ไม่มีความสัมพันธ์ดังกล่าวเกี่ยวกับการพัฒนาคำศัพท์ที่แสดงออกและผู้ปกครองของเด็กกลุ่มทดลอง รายงานเด็กของตนว่า มีความสุขในการฟังหนังสือบันทึกเสียงเป็นอย่างมาก

2. การกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย ระหว่างการจัดประสบการณ์

การแสดงบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางด้านภาษา และการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยมีค่าเท่ากับ 2.77 อยู่ในระดับมาก เป็นการจัดกิจกรรมที่ดี และมีคุณค่า เด็กปฐมวัยมีความสนใจ ชื่นชอบ กระตือรือร้นในการแสดงออก และร่วมกิจกรรมดังกล่าวด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน ส่งผลให้เด็กกล้าที่จะตอบคำถามเล่าเรื่องราวสั้นๆ แต่งประโยคสั้นๆ ได้ และแสดงบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานได้อย่างราบรื่นต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภา พึงบุญ (2553, หน้า 114) ที่ได้ศึกษา

เรื่องการเปรียบเทียบความสามารถทางภาษา และความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ การสอนภาษาแบบธรรมชาติกับแบบฮาร์ทส ผลการวิจัยพบว่า มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นั้น เป็นไปได้ที่คะแนนความสามารถทางภาษาและความเชื่อมั่นในตนเอง โดยเฉลี่ยของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การสอนภาษาแบบธรรมชาติกับแบบฮาร์ทส จะแตกต่างกัน และสอดคล้องกับ ประภาพร วังสุรีย์ และกาญจนา ตรีบุราณ (2555, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการจัดประสบการณ์แบบโครงการเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบโครงการเพื่อพัฒนาความเป็นผู้นำด้านการกล้าแสดงออก พบว่าหลังจากการจัดประสบการณ์แบบโครงการเด็กปฐมวัย มีพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านการกล้าแสดงออกสูงกว่าก่อนทดลอง คิดเป็นร้อยละ 94 ($\bar{x} = 1.89$, S.D. = 0.2) แสดงว่าการจัดประสบการณ์แบบโครงการมีผลต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำด้านการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยเป็นอย่างดี สอดคล้องกับ รัมภาพิศ ปิติมล (2547, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติแบบกึ่งชี้แนะ เพื่อส่งเสริมความเชื่อมั่นด้านการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่า

- 1) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติแบบกึ่งชี้แนะมีความเชื่อมั่นด้านการกล้าแสดงออกสูงขึ้น และ
- 2) พฤติกรรมความเชื่อมั่นด้านการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

โดยหลังการทดลองมีคะแนนความเชื่อมั่นด้านการกล้าแสดงออกสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mussen (1969, p. 261 อ้างอิงใน แสงเดือน จูฑาริ, 2546, หน้า 45) ได้ทำการศึกษาพบว่าพ่อแม่ที่ให้โอกาสและได้รับการสนับสนุนความต้องการ อยากรู้อยากเห็นจะทำให้เด็กมีความรู้สึกเป็นตัวของตัวเอง ฟังตนเองได้ มีความคิดสร้างสรรค์ กล้าคิด กล้าตัดสินใจ กล้าพูดกล้าแสดงออก สามารถเผชิญสถานการณ์ใหม่ โดยไม่วิตกกังวล และมีความสามารถด้านความเชื่อมั่นและการกล้าแสดงออกในตนเอง และยังสอดคล้องกับ Yun (2003, p. 67) ที่ได้ศึกษาเด็ก 4 กลุ่ม ที่ได้รับการเล่านิทานให้ฟัง โดยแต่ละกลุ่มหลังจากที่ได้ฟังนิทานแล้วมีการสนทนา หรือพากันไปศึกษานอกสถานที่ หรือแสดงบทบาทเลียนแบบตัวละคร และอีกกลุ่มเป็นการควบคุม ผลการทดลองพบว่าการฟังนิทานนั้น ถ้าเด็กได้แสดงบทบาทเลียนแบบตัวละครในเรื่องไปด้วย จะพัฒนาการที่เลียนแบบตัวละครที่ตนชอบ หรือตัวละครที่ประสบผลสำเร็จและยังพบว่า เนื้อเรื่องในนิทานถ้าเป็นเป็นเรื่องใกล้ความจริงจะให้ผลดีต่อความคิดของเด็ก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางด้านภาษาและการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย ครูผู้จัดประสบการณ์ควรศึกษาหลักการทฤษฎี ให้ละเอียดเพื่อที่เด็กจะได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายและสามารถเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้องตามหลักการพัฒนาการในแต่ละช่วงวัย ซึ่งจะส่งผลต่อพัฒนาการเด็ก

1.2 การจัดประสบการณ์ในแต่ละแผนการจัดประสบการณ์ ครูควรจัดทั้งกิจกรรมรายบุคคลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเด็กตามศักยภาพของแต่ละบุคคล และกิจกรรมกลุ่ม เพื่อสร้างความสามัคคีและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกทุกคน

1.3 การนำแผนการจัดประสบการณ์ไปใช้ ควรมีการยืดหยุ่นเวลา และปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของเด็กแต่ละช่วงวัย เพื่อให้การจัดประสบการณ์บรรลุผลสูงสุดสามารถทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูด และการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยโดยการจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทาน ควรจัดให้ครบทั้ง 6 กิจกรรมหลักของการจัดประสบการณ์ เพื่อให้พัฒนาการด้านการฟังและพูดและการกล้าแสดงออกบรรลุผลยิ่งขึ้น และหาข้อสรุปผลการศึกษาค้นคว้าให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

2.2 การให้คะแนนระหว่างผู้สังเกต 2 คน ควรจะมีการพูดคุยกันถึงปัญหาที่เกิดขึ้น

2.3 การสร้างเครื่องมือการประเมินเด็กปฐมวัย ควรเป็นเครื่องมือที่ใกล้ตัวเด็ก หรือเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน